

Ten geleide

Jij kijkt mij aan met een koele blik, een vragende, een door mij heen borende, of een treurige blik. Meestal kijk je peinzend in de lens. Aan het eind van het verhaal staat zowaar een lachend gezicht

Je hebt mij de foto's gegund die ik van je heb gemaakt, terwijl je lang niet altijd blij was met het sombere resultaat. Eerlijk gezegd ben je vrolijk van aard, alleen zien wij dat nu niet.

Ook ben je geparkeerd in grijs Nederlands licht en heb ik je vervreemd van je familie, van je vrienden en van je bestaan.

Heb ik je minder mooi gemaakt dan je bent, zo zonder opsmuk? Alle kleur is teruggebracht tot zwart-wit, het thema van dit boekje.

Ik heb je gevraagd om te denken aan Nederland, een land dat zich opnieuw aan het uitvinden is en op zoek is naar een identiteit.

Jij bent hier geboren, zoals ik, of je komt uit Australië, Bosnië, Marokko, Polen, Senegal, Suriname, Turkije, Vietnam.

Jij ontwikkelt je eigen identiteit. Je woont, studeert en werkt hier en vertelt wat je van Nederland vindt. Ik ken je wel en weet dat je tevreden bent met je leven hier.

Toch meen ik iets te moeten zeggen, samen met jou, omdat het tijdsgewricht dat vraagt: 'The spirit of photography is ultimately a concern with a way of seeing and encountering the world. For me it is a combination of visual aesthetics and social action.'¹

Ton de Zwart
Amsterdam, 2010

---

¹ 'Jerom Liebling, 'Portrait', in: Color, Sept. 2010